

ΕΦΗΒΙΚΗ ΑΝΑΓΡΑΦΗ.

Αναβάλλον σήμεραν διά τινά κωλύματα τήν έκδοσιν τῆς τρίτης ἐφηβικῶν ψηφισμάτων στήλης δίδω εἰς τύπον τήν ἐξῆς συγγενοῦς ὕλην ἐπιγραφῆν.

I.

Ἐπάγ- Οἱ ἐφηβεύσαντες
θος. ἐπὶ ἄρχοντος Δο-
μετιανοῦ.

Φούρ. Ἡράκλειτος

Παρδάλας Στεφά-

Δημήτριος Μαξι-

Φιλουμενός Μαξι-

Βεΐθους Ἀρχε-

Ἀβάσκαντος Ἀρχε-

Ἀφροδείσιος Σκιο-

Πομ. Ἐπέραστος

Διονυσόδωρος Ἀγίου

Ἐλευσίνιος, Ὄφθεν

Ἐπίγονος Ἰκέλου Βησεεύς.

II.

Αὐτοκράτορα

Ἄδριανόν Ὀλύμπιον

Ἀπολλώνιος Ἀφρο-

δισίου Ἀχαρνεύς

ὁ κοσμητής τῶν ἐπὶ

Κλ. Δομετιανοῦ ἄρχον-

τος ἐφήβων ὑπὲρ

τῶν ἐφήβων.

III.

Εὐκαρ- Ἀθήνας

πίδης Συνέρως

Λέων οἱ πιστοὶ φίλοι

Μενανδρ.

Ἀλέξανδρος.

. ΑΖΑΣ. Γάτις νεα-

. ΗΡΑΙΔΗΣ νίσχε

ἄριστε.

IV.

Εὐκ(αρτί)δης

Εἰσιδωρος

Σωτήριχος φίλοι

Ἴσι-

Σωτήριχος

Τὰ ἀνωτέρω εἶναι γεγραμμένα ἐπὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν βάθρου εὐμεγέθους ὑμηττείου, ὅπως ἀκοσμητοῦ, ἀνακαφέντος πρὸ πέντε ἐτῶν ἐνταῦθα

θα ἐν τῇ θέσει ἀγ. Δημητρίου τοῦ Κατηφόρη καὶ αὐτόθι ἔτι καὶ νῦν διατηρουμένου ὑπὸ τῆς ἀρχαιολ. ἐταιρίας. Ἐπιμελέστατα εἶναι ἐπὶ τῆς δευτέρας πλευρᾶς κεχαραγμένη ἡ ἐπιγραφὴ ἡ εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδριανοῦ, τοῦ ὀλβίου ἐκείνου βασιλέως, τοῦ παρὰ πάντας ἴσως τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων τιμηθέντος ἐπὶ ζωῆς καὶ μετὰ θάνατον· εἶτα καὶ ἡ ἐπὶ τῆς πρώτης πλευρᾶς ἀναγραφὴ τῶν ἐφήβων τῶν ἐπὶ Κλαυδίου Δομετιανοῦ ἄρχοντος εἶναι ὁπωσοῦν ἐπιμελῶς κεχαραγμένη· αὐξεῖ δ' ἔτι αὕτη ἱκανῶς ζωηρὸν καὶ τὸ ἐν τοῖς χαράγμασιν ἐρυθρὸν χρώμα. (Ἄς λάβωσιν ἐξ αὐτῆς καὶ ἐξ ἄλλων ἀρχαίων κεχρωματισμένων ἐπιγραφῶν παράδειγμα οἱ σημερινοὶ ἡμῶν λιθοξόοι, οἵτινες τὸ χρώμα οὐδὲ διὰ μῆνας τινὰς κατορθοῦσι νὰ τὸ βάλωσιν ἀνεξάλειπτον, ὅχι δι' αἰῶνας ὅλους.) Ὁ ἄρχων δὲ οὗτος εἶναι ἄλλος βεβαίως παρὰ τὸν τῆς Φλαβίας γενεᾶς αὐτοκράτορα ἢ μάλλον τύραννον Δομετιανόν, τὸν κ' ἐκείνον, ὅπως ἐκ βιβλίων γνωρίζομεν, ἄρχοντεύσαντα Ἀθηναίων. Ἀπορῶ δὲ διὰ τί τόσον ὀλίγοι ἐφηβοὶ εἶναι ἀναγεγραμμένοι. Αἱ δὲ ἐπὶ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης τῶν πλευρῶν ἐπιγραφαὶ εἶναι ὄχι ἐπίσημοι, ἀλλὰ μάλλον ζουγρανίσματα ἰδιωτικὰ παλληκαριῶν τινῶν τῶν τότε χρόνων, οἵτινες ἤθελαν ἐπὶ δημοσίου μνημείου νὰ διαγωνίσωσι νεανικῶς τὴν ἐν τῇ ἐφηβείᾳ φιλίαν των. —

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1866.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ.

ΜΩΣΑΙΚΟΝ.

Λεπτὸς ἔπαινος τίποτε μὲν συγῆθως δὲν περιάπτει εἰς τὸν λαμβάνοντα, ἀλλὰ περιάπτει πάντοτέ τι εἰς τὸν δίδόντα.

Τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων δὲν εἶναι εἰμῆ παλαιόχαρτα· ἀλλὰ, καθὼς τὰ ἐν τῇ πυροβόλῳ τιθέμενα παλαιόχαρτα, δύνανται καὶ ταῦτα ὡς σφαῖρα νὰ φονεύσασιν ἐκείνον, τὸν ὁποῖον προσβάλλουσι.

Εἰς πᾶσαν μεταβολὴν ἡ μὲν νεότης βλέπει πρόδον, τὸ δὲ γῆρας ἐκπτώσιν.

Καθήμενος ἐπὶ ἐρείπια ὁ μὲν νεὸς γελᾷ ὁ δὲ γέρον κλαίει· καὶ ἐν τούτοις τὰ ἐρείπια εἰς μὲν τὸν